

Nova programació expositiva

Josep Clarà
— *L'univers de l'escultura*

Tania Font
— *Mecànica interna*

Del 25 de juliol
al 29 de novembre de 2020

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALA FRUGELL

El **Museu Can Mario** de Palafrugell presenta l'exposició *Josep Clarà. L'univers de l'escultura*, comissariada per **Cristina Rodríguez Samaniego** i centrada en la figura de **Josep Clarà i Ayats** (Olot, 1878-Barcelona, 1958). La mostra obre una finestra al món d'un dels artistes catalans més importants del segle xx, que va viure durant bona part de la seva trajectòria a la ciutat de París. Escultor emblemàtic i sorprenent, Josep Clarà parteix del simbolisme per derivar cap a propostes d'arrel clàssica i mediterrània, vinculades amb el Noucentisme.

L'exposició convida l'espectador a aprofundir en l'obra i el tarannà creatiu de Clarà a través de les seves obres més importants, així com d'altres menys conegudes que s'exposen per primera vegada. Alhora, també permet conèixer els processos i les tècniques pròpies de l'escultura. L'exposició presenta mirades múltiples i complementàries que es conjuguen, amb la voluntat de propiciar una reflexió més àmplia entorn de l'art i la bellesa, el patrimoni i la nostra cultura.

La mostra està integrada per obres de diversos materials i tècniques, procedents del fons Josep Clarà dipositat **Museu de la Garrotxa d'Olot** (MCGO).

Finalment, la Sala Empordà acull *Mecànica interna*, una mostra individual de l'artista **Tania Font**, on exterioritza els sentiments de l'artista respecte a qüestions com ara el pas del temps, la maternitat, i les responsabilitats i aspiracions professionals. Unes inquietuds tan personals com universals en el món d'avui dia i que componen l'eix vertebrador d'aquest conjunt d'escultures.

Josep Clarà

— *L'univers de l'escultura*

L'exposició

Clarà és un dels protagonistes indiscutibles de la nostra història de l'art més recent.

Cristina Rodríguez Samaniego

El **Museu Can Mario** de Palafrugell presenta l'exposició Josep Clarà. *L'univers de l'escultura*, comissariada per **Cristina Rodríguez Samaniego** i centrada en la figura de **Josep Clarà i Ayats** (Olot, 1878-Barcelona, 1958). La mostra obre una finestra al món d'un dels artistes catalans més importants del segle XX, que va viure durant bona part de la seva trajectòria a la ciutat de París. Escultor emblemàtic i sorprenent, Josep Clarà parteix del simbolisme per derivar cap a propostes d'arrel clàssica i mediterrània, vinculades amb el noucentisme.

L'exposició ens acompanya a través de la descoberta de l'obra i del tarannà íntim de l'escultor, amb les seves obres més importants i d'altres menys conegudes que s'exposen per primera vegada. La mostra també ens permet d'endinsar-nos en el seu taller entendre els processos, les tècniques i l'ús del model natural. A més, busca acostar al públic l'univers humà de l'artista, les seves facetes públiques i privades. S'exploren així els seus escrits, les seves relacions amb altres artistes, la recepció ciutadana i crítica de l'obra, i la imatge que de si mateix construeix en el decurs de tota una vida.

L'univers de l'escultura presenta mirades múltiples i complementàries que es conjuguen, de forma amena, atractiva i acurada. S'evita construir un discurs centrat únicament en el relat cronològic, amb la voluntat de permetre una reflexió més àmplia entorn de l'art, la creació, el patrimoni i la cultura, des d'una perspectiva oberta i enriquidora.

La mostra està integrada per obres de diversos materials i tècniques, procedents del fons Josep Clarà dipositat **Museu de la Garrotxa d'Olot** (MCGO), i també s'inclouen altres tipus d'objectes, com ara pintures i dibuixos, documentació, fotografies i vídeos.

Detall de l'obra *Èxtasi*, 1903
Guix
190 x 75 x 106 cm
MCGO

Programació expositiva

— Museu Can Mario

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALA FRUGELL

Cristina Rodríguez Samaniego, experta coneixedora de la figura de Clarà i comissària de l'exposició, el descriu com “un artista culte, intuïtiu i sensible. Una persona reflexiva, intel·ligent i enginyosa, de caràcter emotiu, perseverant i vital”, i amb una qualitat constant: la inesgotable recerca entorn de la bellesa. Malgrat l'evolució estilística, la seva obra és sòlida, cohesionada, sovint amb poca narrativa, de formes concises i volums suaus. La seva poètica personal sorgeix d'un diàleg íntim entre la natura i la idea, entre la volatilitat de l'emoció i allò que és etern i immutable. Resseguir la trajectòria creativa de Josep Clarà és transitar per un període convuls en termes històrics, però del tot apassionant a nivell cultural i artístic. L'escultor endegà la seva singladura a la Catalunya del tombant de segle i va assolir la maduresa professional al París modern i cosmopolita de la Belle Époque. La reputació i l'èxit internacionals li arribaren en el decurs dels anys vint, període en el que s'intensifica la seva activitat expositiva i de representació, arreu del món. Més tard, instal·lat a Barcelona, l'escultor visqué de prop la guerra i la postguerra, immers en un ambient polític i social enrarit, amb el qual se sentia profundament incòmode. Els seus dietaris personals i la correspondència, que va conservar amb cura fins al final de la seva vida, reflecteixen la complexitat del seu periple vital i palesen amb detall experiències, fets i emocions, a més de donar fe dels contactes professionals establerts, dels seus gustos i afinitats culturals, i àdhuc dels projectes artístics desenvolupats.

El títol de l'exposició *L'univers de l'escultura* pretén sintetitzar els diversos objectius i arguments que s'articulen a la mostra. A banda del món de Josep Clarà, a l'exposició s'expliquen les particularitats de la producció escultòrica que incorpora una sèrie de processos, materials i consideracions tècniques concretes.

La mostra es planteja en **cinc àmbits expositius**: Clarà escultor, el taller, model(s), l'obra a l'espai públic i un món de relacions.

Joventut, 1911
Guix amb punts
30 x 23 x 23 cm
MCGO

Hèrcules, 1910
Guix
45 x 33,5 x 32 cm
MCGO

1. Clarà escultor: *Èxtasi*, 1903

En aquest àmbit es presenta una síntesi de la biografia, estils i temes principals de **Josep Clarà**. A partir de la cronologia, s'exposen les obres paradigmàtiques de cada època i s'expliquen els canvis d'estil de l'artista, per tal d'entendre'n la trajectòria i significació en el panorama nacional i internacional. Es transitarà per l'etapa de formació a Olot i Tolosa, el simbolisme rodinià, el noucentisme, la postguerra i la posteritat de l'escultor.

Una de les obres que forma part d'aquest àmbit és el primer gran èxit de l'escultor als Salons francesos, *Èxtasi*. És una peça icònica en la trajectòria de Clarà, establert a París des de l'any 1900, i molt representativa en l'etapa simbolista, amb la qual arrenca la seva producció madura i es dona a conèixer al públic internacional. L'èxtasi de què ens parla el títol fa referència a la fruïció de l'experiència musical, al gaudi sensorial i intel·lectual que procura la música.

Altres peces de l'exposició com *Esfinx* són bona mostra de l'empremta d'aquest estil durant els primers anys de segle. Al voltant de 1910, la praxi de Clarà s'obre a noves influències i s'orienta cap al classicisme d'avantguarda. L'evolució del tractament de la figura femenina permet d'entendre la transició vers l'última etapa de la seva carrera amb el retorn definitiu de l'escultor a Catalunya.

L'any 1910 la plàstica de Josep Clarà efectua un gir cap al classicisme d'avantguarda, amb propostes d'arrel clàssica i mediterrània pròpies del noucentisme. Aquesta evolució sorgeix per influència del seu amic **Aristide Maillol** (1861-1944) amb qui compartia sintonies personals i professionals. Vers el 1920, va intensificar la depuració dels volums juntament amb la idealització de cossos i rostres.

Èxtasi, 1903
Guix
190 x 75 x 106 cm
MCGO

Esfinx, 1909
Guix
41 x 42 x 28 cm
MCGO

2. El taller: *La cortesana*, 1907-1908

Entrar al taller de l'escultor dona peu a descobrir el seu univers privat, permet que ens apropem al **Josep Clarà** més desconegut i que descobrim les particularitats de la pràctica de l'escultura, sovint poc conegudes. El taller és on l'artista dona forma a les seves idees i, per tant, l'espai que ens permet copsar els processos tècnics, materials, estris i eines que emprà a fi de materialitzar-les.

Clarà ocupa diferents tallers en el decurs de la seva vida, tant a Catalunya com a França, una diversitat propiciada per la mobilitat que caracteritza la seva trajectòria. D'entre tots els espais on treballa, destaca el de Villa Malakoff, al París aristocràtic de la Rive Droite, on l'artista s'instal·la el 1909 en un moment de consolidació de la seva reputació.

El seu **procés creatiu** sol començar amb l'elaboració de croquis sobre paper amb els que materialitza una imatge prèvia de l'obra. Després, transporta aquest disseny a les tres dimensions modelant-lo amb argila. Una vegada assolits els volums, prepara un motlle en negatiu de l'escultura, fet de guix, que servirà per a obtenir-ne el positiu, és a dir, una reproducció en guix de l'original en argila.

Per a l'escultor, el procés final de creació de l'obra requereix el trasllat de la figura a un material més sòlid i durador, com ara el bronze o el marbre, a través de la fosa i la talla.

Com es pot veure a la imatge de l'obra *La cortesana* en guix, hi ha un seguit de punts metàl·lics, que són les referències que fa servir l'escultor per poder fer còpies de la peça traslladant les dimensions al bloc de pedra.

Josep Clarà va voler cedir a l'Ajuntament de Barcelona el seu casa-taller a fi que se'n fes un museu públic, amb prop de vuit-centes escultures i un miler de dibuixos. El **Museu Clarà** romangué obert des de 1969 a 1995, quan va tancar les portes enmig d'una gran polèmica. En l'actualitat, l'espai acull la **Biblioteca Clarà**, a l'edifici de l'antic taller de l'artista.

La cortesana, 1907-1908
Guix
34 x 10 x 12 cm
MCGO

3. Model(s): *El ritme*, 1916

Josep Clarà parteix de la convicció que l'art ha d'estar al servei de l'expressió de la bellesa. Concebuda com a síntesi entre el model natural i el referent conceptual, la bellesa representa per a ell una perfecció que és formal, però que alhora és també ètica i moral. Els volums i les formes del cos humà són sempre el seu punt de partida, una realitat que l'escultor depura progressivament, cercant sempre l'equilibri.

Les formes de la natura són el punt de partida de l'obra de Clarà. Per aquest motiu, treballa amb models. L'escultor transporta a les arts plàstiques la poètica dels espectacles de dansa moderna. Esdevenen fonts d'inspiració ballarines com la catalana Àurea de Sarrà, amb qui va mantenir una relació amorosa. D'aquests apunts sorgeixen obres on l'escultor tradueix líricament el moviment, del qual copsa amb elegància el dinamisme i la fugacitat.

Un altre dels seus grans referents és la nord-americana Isadora Duncan, amiga de l'escultor fins a la seva mort el 1927, qui revoluciona l'escena amb un estil gràcil i eteri, de moviments inspirats en les imatges de la ceràmica grega. Les obres *El ritme* i *Dansarina* suggereixen la voluptat i el misteri d'aquests espectacles de ball, amb les seves formes vibrants i pletòriques.

El ritme, 1916
Guix
115 x 64 x 67,5 cm
MCGO

4. Espai públic: *La deessa*, 1928

En aquest àmbit s'incideix en l'obra monumental i commemorativa produïda per l'escultor com una de les vessants més fecundes i significatives de la seva trajectòria, per bé que poc tractades amb profunditat, atès el seu component ideològic.

La carrera de Josep Clarà se situa a finals del darrer període d'esplendor de l'escultura pública a Catalunya. La reputació de l'escultor a casa nostra reposa en bona mesura en els grans projectes que desenvolupa, en general encàrrecs institucionals. En aquest sentit, la dècada de 1920 és particularment interessant.

La deessa de la plaça de Catalunya de Barcelona és una de les obres més conegudes de Clarà i, amb el pas del temps, ha esdevingut un veritable emblema de la ciutat. És una de les quatre obres que l'Ajuntament va encarregar a l'escultor en el marc del projecte d'embelliment de places, jardins i carrers de cara a l'**Exposició Internacional de 1929**.

A la postguerra, Clarà manté la clientela però ja no se li confien projectes commemoratius d'envergadura, degut a qüestions d'ordre polític i d'afinitats personals, més que no pas per raons estilístiques. L'obra pública més important que va fer, el *Monuments als caiguts* de 1950, revela el malestar de l'escultor amb el context ideològic del franquisme.

La deessa, 1928
Bronze
38 x 17,5 x 22,5 cm
MCGO

5. Un món de relacions: Retrats Deering, 1928

En aquest àmbit es reflexiona entorn de la xarxa relacional que teixeix Clarà en el decurs de la seva trajectòria. Es busca contextualitzar-la tant aquí com a l'estranger i entendre els paral·lelismes i divergències amb altres artistes. També s'hi evoca la seva col·lecció d'escultura d'altres artistes.

Sociable per naturalesa i conscient de la importància estratègica que les activitats de promoció tenen per a la seva carrera, **Josep Clarà** desplega i conserva un ventall molt ampli de contactes i amistats vinculats amb el món de la cultura, la política i la vida social. Els retrats que l'artista efectua d'aquestes persones conformen una part substancial de la seva producció, a diferència de l'autoretrat, gènere minoritari en el conjunt de la seva obra.

La seva obra és apreciada per col·leccionistes d'arreu de món, els quals li encarregaven l'execució de retrats de membres de les seves famílies. L'escultor va establir relació amb el milionari **Charles Deering**, amic dels pintors modernistes de Sitges, on reforma el Palau de Maricel per tal d'hostatjar-hi la seva col·lecció d'art. Fruit d'aquesta amistat van sorgir projectes importants, entre els quals destaca la instal·lació d'un exemplar de *La serenitat* a un parc a Washington (EUA).

A l'exposició es mostra una selecció de retrats i d'autoretrats, tots ells de diferents èpoques de la trajectòria de l'escultor. Els personatges representats pertanyen als cercles parisencs i barcelonins en el que es movia l'artista.

*Retrat de Marion McCormick,
filla de Charles Deering, 1923*
Guix
42,5 x 35 x 35 cm
MCGO

L'artista

Josep Clarà (Olot, 1878-Barcelona, 1958)

1878

Josep Clarà i Ayats neix a Olot el 16 de desembre, al si d'una família modesta que regenta una espardenyeria al centre de la ciutat. Els seus germans Joan i Lluís també es dedicaran a l'art i exerciran d'assistents i col·laboradors de Josep durant molts anys.

1890

Inicia la seva formació a l'Escola de Dibuix d'Olot, amb el pintor paisatgista Josep Berga i Boix.

1897

Fugint de la lleva de reclutes per la Guerra de Cuba, Clarà es trasllada a Tolosa de Llenguadoc, on assisteix a les classes d'escultura, dibuix, anatomia i història de l'art a l'École des Beaux-Arts. No podrà tornar a Catalunya fins 1907, quan concorre per primera vegada a una mostra a Barcelona, la V Exposició Internacional de Belles Arts.

1900

Participa al concurs per una borsa d'estudi a París, amb l'obra *Un grup de senadors romans*. Malgrat que la premsa senyala la superioritat de la proposta de Clarà, queda en segon lloc. L'escultor decideix marxar a París igualment i continuar la formació a l'École des Beaux-Arts de la capital.

1903

A París, i gràcies a l'escultura *Èxtasi*, aconsegueix el primer dels molts èxits que obtindrà als Salons internacionals al llarg de la seva carrera. La seva obra s'exposarà a França, Espanya, Portugal, Itàlia, Bèlgica, Holanda, Alemanya, Regne Unit, Egipte, Estats Units, Cuba, República Dominicana, Veneçuela, Brasil, Xile, Uruguai i Argentina. Alguns d'aquests països adquireixen peces per les seves col·leccions nacionals.

Lector empedreït, amant de la dansa i gran melòman, durant els trenta anys que viu a París, Clarà gaudeix de l'ambient cultural i intel·lectual de la ciutat, cultivant també l'amistat amb escultors francesos com ara Rodin, Maillol, Bourdelle i Bartholomé.

Josep Clarà

1911

La inclusió de Clarà a l'*Almanach dels Noucentistes* suposa un punt d'inflexió a la seva carrera. Considerat figura cabdal del Noucentisme pels crítics J. Folch i Torres, Romà Jori i Josep M. Junoy, el seu cercle a Catalunya inclou algunes de les figures més destacades del panorama cultural del Nou-cents.

1914

Roman a París durant la Guerra Gran i visita en dues ocasions el front occidental. Als seus escrits, anota reflexions entorn de la conjuntura històrica, on s'evidencia la seva convicció anti-militarista i el rebuig intens que li suscita el conflicte armat.

1925

S'oficialitza la seva consagració internacional, amb el nomenament d'acadèmic a la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, l'exposició retrospectiva al Museo de Arte Moderno de Madrid i la Medalla d'Or i el Grand Prix a l'Exposition Internationale des Arts Décoratifs et Industriels Modernes de París, on exposa l'obra *Monument als voluntaris catalans*.

Aquests èxits se sumen a la Legió d'Honor que li havia lliurat el govern francès l'any 1917.

1929

La inauguració de l'Exposició Internacional a Barcelona posa de relleu el reconeixement de Clarà a casa nostra, amb quatre obres a la plaça de Catalunya i a Montjuïc: *Joventut*, *La deessa*, *Serenitat i Fertilitat*. A més, rep el Premi d'Honor de l'exposició d'art amb *Tors femení*. L'èxit facilita el seu trasllat a Barcelona mesos després, motivat principalment per la crisi financera global. Clou una dècada d'intensa activitat creativa i expositiva, en la que l'escultor assoleix la consolidació definitiva.

1934

Aferma la seva participació en les institucions culturals catalanes, com a president del Reial Cercle Artístic i acadèmic de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. L'any següent, és escollit vocal de la Junta de Museus, amb J. Puig i Cadafalch i Francesc Cambó, i rep el I Premi Campeny d'escultura. L'eclosió del col·leccionisme d'art català afavoreix la circulació de l'obra de Clarà entre la clientela privada. Entre les amistats de l'escultor destaquen Joaquim Mir, A. Puig Gairalt, Pau Casals, Manolo Hugué, Rafael Solanic i J. M. Sert.

1936

La inauguració del *Monument als voluntaris catalans* es fa dies abans de l'esclat de la Guerra Civil. El conflicte sumeix Clarà en una llarga depressió. Roman a Olot durant bona part de l'escomesa, la qual cosa facilita l'ocupació del taller de Barcelona per part de les tropes nacionals.

1947

Comença a treballar al seu nou taller de la torre del carrer de Calatrava de Barcelona, propietat que havia adquirit el 1942 i remodelat segons un disseny de l'arquitecte Ramon Duran Reynals. Des de 1969 fins a 1995 l'espai acollí un museu consagrat a l'obra de l'escultor i avui hostatja la Biblioteca Clarà.

1954

S'inaugura un dels darrers grans monuments projectats per Clarà, *Espanya a l'Uruguai*, a Montevideo. La presència de l'obra de l'escultor a certàmens i col·leccions públiques i privades americanes s'intensifica durant darrers anys de la seva vida. En són bona mostra el Gran Premi que obté a la II Bial de Arte Hispanoamericana de l'Havana i l'adquisició, per part del Museo Nacional de Bellas Artes de Cuba, de l'obra Pomona.

1958

Josep Clarà mor a Barcelona el 4 de novembre i és enterrat al Cementiri de Montjuïc, amb l'obra *La fe* flanquejant la seva tomba. El sepeli congrega molts ciutadans i nombroses personalitats del món de la cultura i la intel·lectualitat. Malgrat comptar ja setanta-nou anys, en els darrers onze mesos Clarà havia dut a terme set obres. El 1960, l'Exposició Nacional de Belles Arts de Barcelona dedica a l'artista la primera mostra antològica, amb més de quaranta escultures i nombrosos dibuixos, amb un èxit rotund de crítica i de públic.

Obres en exposició

Neron i Locusta emmetzinant un esclau
1902
Guix
36,5 x 45 x 3 cm
MCGO

Jove florentí
1902
Guix
65 x 18 x 17 cm
MCGO

Èxtasi
1903
Guix
190 x 75 x 106 cm
MCGO

La romanesa
1905
Guix
40 x 39 x 26,5 cm
MCGO

Esfinx
1909
Guix
41 x 42 x 28 cm
MCGO

Hèrcules
1910
Guix
45 x 33,5 x 32 cm
MCGO

Venus sortint del bany
1922
Guix
24,5 x 33,5 x 32 cm
MCGO

Tendresa
1916
Guix
36 x 13 x 12 cm
MCGO

Vida contemplativa
1917-1918
Guix patinat
102 x 49 x 15 cm
MCGO

Tors
1944
Terracota
34 x 18 x 15 cm
MCGO

Banyista
1934
Marbre
94 x 47,5 x 26 cm
MCGO

La Fe
1957
Guix
137 x 125 x 20,5 cm
MCGO

Obres en exposició

Esbós d'una mà
s.d
Fang
12 x 17 x 9 cm
MCGO

Nen assegut
s.d
Fang
14,5 x 15 x 10,5 cm
MCGO

Cara femenina (fragment)
s.d
Guix
23 x 26 x 2,5 cm
MCGO

Nen llegint
c. 1948
Pedra
43,5 x 32 x 8,5 cm
MCGO

Divinitat
1915
Guix
39 x 48 x 42 cm
MCGO

Joventut
1911
Guix amb punts
30 x 23 x 23 cm
MCGO

Joventut
1911
Pedra amb punts
49,5 x 25 x 26 cm
MCGO

La cortesana
1907-1908
Guix
34 x 10 x 12 cm
MCGO

La cortesana
1907-1908
Guix lacat
34 x 10 x 12 cm
MCGO

La cortesana
1907-1908
Bronze
34 x 11 x 13 cm
MCGO

Esbós de la Serenitat
1910-1911
Terracota
21,5 x 21 x 29 cm
MCGO

Esbós de la Serenitat
1910-1911
Guix
34 x 28 x 30,5 cm
MCGO

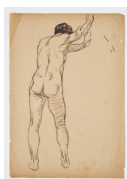
Obres en exposició

Esbós de la Serenitat
1910-1911
Guix
36 x 36 x 45 cm
MCGO

Dibuixos del natural
s.d
Dibuix
44 x 38 cm
MCGO

Dibuixos del natural
s.d
Dibuix
44 x 38 cm
MCGO

L'adolescent
1905
Guix
142 x 48 x 36 cm
MCGO

Nen adormit
1947-1948
Marbre
22,5 x 60,5 x 25 cm
MCGO

Cap d'Adela
1934-1935
Terracota
22 x 16 x 18 cm
MCGO

Adela
c. 1935-1935
Marbre
40 x 44 x 24 cm
Col·lecció Sagnier

Joventut
1933-1934
Bronze
72 x 25 x 17 cm
MCGO

El ritme
1916
Guix
115 x 64 x 67,5 cm
MCGO

Retrat femení- Suzanne
1913
Marbre
38,5 x 26 x 26,5 cm
MCGO

La Deessa. Fragment (enigma)
1908-1910
Guix
73,5 x 66 x 61 cm
MCGO

Dansarina
c. 1918-1919
Guix
49,5 x 13,5 x 14 cm
MCGO

Obres en exposició

Crepuscle
1907
Guix
37 x 22,5 x 27,5 cm
MCGO

Puixança
1935
Guix lacat
85 x 25 x 17 cm
MCGO

Nens jugant
1914
Guix lacat
52 x 25 x 24 cm
MCGO

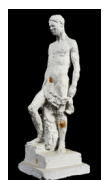
Maternitat
1939
Bronze
42 x 20 x 22,5 cm
MCGO

Les Tres Gràcies
s.d
Guix
43,5 x 19,5 x 20 cm
MCGO

Esbós per al Monument als Caiguts
1950
Fang
3 x 40 x 13 cm
MCGO

Esbós per al Monument als Caiguts
1950
Guix
52,5 x 17,5 x 17,5 cm
MCGO

Monument als Caiguts
1950
Guix
84 x 33 x 33 cm
MCGO

*Monument als voluntaris catalans
(Fragment)*
1923-1925
Guix
48 x 32 x 39 cm
MCGO

Minerva
1949-1950
Guix
192,5 x 63 x 45 cm
MCGO

La deessa
1928
Bronze
38 x 17,5 x 22,5 cm
MCGO

Joventut
1928
Guix
145 x 38 x 35 cm
MCGO

Obres en exposició

Retrat de Marion McCormick, filla de Charles Deering

1923

Guix

42,5 x 35 x 35 cm

MCGO

Retrat de Barbara Danielson, filla de Charles Deering

1923

Guix

39 x 21 x 28 cm

MCGO

Retrat de l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch

1953

Terracota

42,5 x 17,5 x 24,5 cm

MCGO

Cap de dona

1943

Bronze

37 x 17,5 x 23 cm

MCGO

Retrat de Maxa Nordau

1925

Bronze

30 x 19 x 22,5 cm

MCGO

Retrat de l'actor Enric Giménez

1938

Bronze

36 x 17 x 24 cm

MCGO

Retrat del Tenor Viñas

1954

Guix lacat

48 x 35 x 37,5 cm

MCGO

Retrat de M. Pia de Saxe-Coburg, duquesa de Braganza

1935

Bronze

37 x 17 x 23 cm

MCGO

Retrat del Violinista Costa

1955

Guix lacat

43 x 27,5 x 29 cm

MCGO

Autoretrat

1956

Guix

41 x 20 x 22,5 cm

MCGO

Autoretrat

1949

Guix

43 x 25 x 25,5 cm

MCGO

Autoretrat

1937

Guix

31,5 x 15 x 23 cm

MCGO

Tania Font

— *Mecànica interna*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALA FRUGELL

L'exposició

Tania Font (Palamós, 1978) presenta *Mecànica interna*, una proposta sobre els sentiments i els processos als quals s'enfronta com a dona en la societat contemporània. La mostra es pot visitar a la **Sala Empordà** del Museu Can Mario destinat a mostres d'artistes empordanesos o residents a la regió.

La mostra exterioritza els sentiments de l'artista respecte a qüestions com ara el pas del temps, la maternitat i les responsabilitats i aspiracions professionals. Unes inquietuds tan personals com universals en el món d'avui dia i que componen l'eix vertebrador d'aquest conjunt d'escultures.

L'artista presenta una sèrie d'escultures que giren al voltant d'una escultura central de grans dimensions, *Escultura del Temps*. Un motlle figuratiu produït amb diversos materials on a l'interior hi ha dos mecanismes de rellotge. El primer mecanisme situat al cap va a un ritme més accelerat que el mecanisme situat al pit; aquest darrer ritme va marcat per un pèndol. Una referència segons l'artista al paper de la dona i l'estrès del seu dia a dia.

L'obra *Desconstrucció* manifesta allò que l'artista sent i experimenta convivint amb pensaments que rondan el seu cap com en un circuit intern.

Les escultures de **Tania Font** es presenten com a indagacions, exhibicions en canal de tot allò que amaga la superfície.

Escultura del temps
2020

Modelat en fang, motlle rígid i positivat en resina transparent i fibra de vidre, amb 2 rellotges de paret modificats sobre peu de fusta i ferro.

215 x 44 x 65 cm

Desconstrucció
2019

Ciment, ferro, fusta
78 x 76 x 35 cm

Programació expositiva

— *Museu Can Mario*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

L'artista

Tania Font

Tania Font neix a Palamós el 6 de juliol de 1978. Amb sis anys ja comença a freqüentar el **Cercle Artístic de Palamós**, on comença a treballar el dibuix –forma part del grup d'alumnes del pintor Isidre Vilaseca– i a treballar la pintura a l'oli.

Fa la seva primera **exposició col·lectiva** a la **Galeria Patrick Domken** de Cadaqués.

Actualment és resident a la fàbrica de creació **Nau Bostik** de Barcelona, i viu i treballa a Arenys de Mar en col·laboració amb el director i escenògraf **Lluís Danés** i la productora Santa Mandra. Allà segueix la seva trajectòria artística amb escultura i pintura pròpies, i està preparant la seva **primera exposició individual** a la **Nau Bostik** i diversos projectes artístics amb Lluís Danés, com la **Gala dels Gaudí** o la pel·lícula ***La Vampira de Barcelona***.

Tania Font

Obres en exposició

Escultura del Temps

2020

Modelat en fang, motlle rígid i positivat en resina transparent i fibra de vidre, amb 2 rellotges de paret modificats sobre peu de fusta i ferro.

215 x 44 x 65 cm

Deconstrucció

2019

Ciment, ferro, fusta

78 x 76 x 35 cm

Vestit de nit

2020

Gres, filferro i porcellana

50 x 45 x 30 cm

Presons de la infantesa

2020

Fang de la Bisbal i filferro, pàtines

44 x 44 x 29 cm

Fàbrica de flama invertida

2020

Fang de la Bisbal, ciment, pàtines

70 x 21 x 23 cm

Fàbrica de flama invertida II

2020

Fang de la Bisbal, ciment, pàtines

70 x 21 x 23 cm

Programació expositiva — *Museu Can Mario*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALA FRUGELL

Per a més informació podeu contactar amb el departament de premsa i comunicació

Neus Pérez Garcia: nperez@fundaciovilacasas.com

+(34) 93 481 79 85

+(34) 616.997.941

Descàrrega d'imatges via web: <https://www.fundaciovilacasas.com/ca/documents-premsa>

Usuari: premsa

Contrasenya: apremsa2020

FUNDACIÓ VILA CASAS

www.fundaciovilacasas.com

ESPAIS
VoLART
BARCELONA

Espais Volart

Ausiàs Marc, 20-22
08010 Barcelona
+34 93 481 79 85
volart@fundaciovilacasas.com

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Museu Can Framis

Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
+34 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Museu Can Mario

Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
+34 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Museu Palau Solterra

Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
+34 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com